

9. Мартинюк М. Ринок землі в Україні: три можливі моделі запуску та їх наслідки. *Дзеркало тижня*, 2016. № 34. URL : <http://gazeta.dt.ua/macrolevel/rinok-zemli-v-ukrayini-tri-mozhlivi-modeli>. (дата звернення 15.11.2017).
10. Національна доповідь щодо завершення земельної реформи /за наук. ред. Л.Я. Новаковського. Київ : *Аграр. наука*, 2015. 48 с.
11. Сальникова Т.В., Колеснік Є.О., Сіліна І.С., Ринок землі: чи готова Україна до нього та які наслідки несе зняття мораторію. *Молодий вчений*, 2017. № 3 (43). С. 824–829.

REFERENCES

1. Avramenko, T.P. (2006), "Resource potential of agricultural lands and rational use", *Ahrarna nauka i osvita*, Vol. 5–6, pp. 128–128.
2. Gaiducky P.I. and Sabluk, P.T. and Lupenko, Yu.O. (2005), *Ahrarna reforma v Ukrayini* [Agrarian Reform in Ukraine], NNCIAE, Kyiv, Ukraine.
3. Gnatkovich, O.D. (2011), "Development of agricultural land market in Ukraine", *Naukovyy visnyk NLTU Ukrayiny*, Vol. 21, pp. 35–39.
4. Martin, A.G. (2011), *Rehulyuvannya rynku zemel'v Ukrayini* [Regulating the land market in Ukraine], monograph, Kyiv, Ukraine.
5. Official website of the State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography & Cadastre. "Land fund of Ukraine", available at: <http://land.gov.ua/info/zemelnyi-fond-ukrainy/> (access November 15, 2017).
6. Official website of the Agropolit. "Ukrainian "land Santa Barbara", available at: <https://agropolit.com/spetsproekty/182-ukrayinska-zemelna-santa-barbara> (access November 10, 2017).
7. Official website of the State Service of Ukraine for Geodesy, Cartography & Cadastre / "Review of the state of land relations in Ukraine of 27.02.2017", available at: <http://land.gov.ua/info/biuletен-ohliad-stanu-zemelnykh-vidnosyn-v-ukraini-5-kviten-2017-roku/> (access November 21, 2017).
8. Official website of the Verkhovna Rada of Ukraine. "Strategy for improving the management mechanism in the field of use and protection of agricultural land of state ownership and disposal of 7.06.2017 p. № 413", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/413-2017-%D0%BF>
9. Martyniuk, M. (2016), "Land market in Ukraine: three possible launch models and their consequences", *Dzerkalo tyzhnya*, Vol. 34, available at: <http://gazeta.dt.ua/macrolevel/rinok-zemli-v-ukrayini-tri-mozhlivi-modeli> (access November 15, 2017).
10. Novakovsky, L.Ya. (2015), *Natsional'na dopovid' shchodo zavershennya zemel'noyi reformy* [National report on the completion of land reform], *Ahrarna nauka*, Kyiv, Ukraine.
11. Salnikova, T.V. (2017), "The land market: whether Ukraine is ready for it and what consequences is the lifting of the moratorium", *Young Scientist*, Vol. 3(43), pp. 824–829.

УДК 339.727.22(510+519.5+592.3+512.317)

РОЛЬ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В НОВИХ ІНДУСТРІАЛЬНИХ КРАЇНАХ (КИТАЙ, ПІВДЕННА КОРЕЯ, СІНГАПУР, ГОНКОНГ)

Колобердянко І.І., к.е.н., доцент, Орлова І.О.

*Запорізький національний університет
Україна, 696000, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66*

koloberdjanko@ukr.net, thereckless18@gmail.com

У статті аналізуються вплив прямих іноземних інвестицій на економічний розвиток. Акцентується увага на досвіді залучення та використання ПІІ в ряді нових індустриальних країн Азії. Виявлено, що країни нової індустриалізації поділяються на дві групи: до першої належать Південна Корея, Сінгапур, Тайвань, Сянган (Гонконг), до другої групи належать Малайзія, Таїланд, Індонезія, Філіппіни. У статті проаналізовано тенденції

припливу іноземних інвестицій в нові індустріальні країни, показано масштаби щорічних припливів капіталу в нові індустріальні країни та частку у світовій торгівлі таких як Китай, Сінгапур, Гонконг та Південна Корея. Також проведено аналіз частки нових індустріальних країн у світовому експорті та імпорті товарів та послуг. Досліджено особливості розвитку ряду НІК та впливу ПІІ на економічний розвиток останніх. Визначено, що економічний успіх НІК пояснюється вдалим поєднанням цілеспрямованої державної політики сприяння розвитку новітніх виробництв, значних обсягів іноземних інвестицій, великої кількості дешевої робочої сили, а також, налагодженого ринку збуту. У статті також зазначено, що для азіатських НІК характерним є інвестування іноземного капіталу в обробну промисловість і сировинні галузі, а в латиноамериканських НІК інвестиції надходили в торгівлю, сферу послуг та обробку промисловість. Авторами запропоновано напрями подальшого вдосконалення прямих іноземних інвестицій в Україні. Україна може використати кілька механізмів стимулювання експортноорієнтованих ПІІ. Перший механізм пов'язаний із створенням зон експортної обробки, де концентруються експортні ПІІ. Другий механізм — це надання спеціального статусу («піонерні», «пріоритетні», «стратегічні» інвестиції) окремим проектам ТНК за умов виконання ними експортної програми.

Ключові слова: інвестиції, прями іноземні інвестиції, нові індустріальні країни, залучення інвестицій.

РОЛЬ ПРЯМЫХ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ В НОВЫХ ИНДУСТРИАЛЬНЫХ СТРАНАХ (КИТАЙ, ЮЖНАЯ КОРЕЯ, СИНГАПУР, ГОНКОНГ)

Колобердянко И.И., к.э.н., доцент, Орлова И.А.

*Запорожский национальный университет
Украина, 696000, г. Запорожье, ул. Жуковского, 66*

В статье анализируется влияние ПИИ на экономическое развитие. Акцентируется внимание на опыте привлечения и использования ПИИ в ряде новых индустриальных стран Азии. Выявлено, что страны новой индустриализации делятся на две группы: к первой относятся Южная Корея, Сингапур, Тайвань, Сянган (Гонконг), ко второй группе относятся Малайзия, Таиланд, Индонезия, Филиппины. В статье проанализированы тенденции притока иностранных инвестиций в новые индустриальные страны, показано масштабы ежегодных притоков капитала в новые индустриальные страны и долю в мировой торговле таких как Китай, Сингапур, Гонконг и Южная Корея. Также проведен анализ доли новых индустриальных стран в мировом экспорте и импорте товаров и услуг. Исследованы особенности развития ряда НИК и влияния ПИИ на экономическое развитие последних. Определено, что экономический успех НИК объясняется удачным сочетанием целенаправленной государственной политики содействия развитию новейших производств, значительных объемов иностранных инвестиций, большого количества дешевой рабочей силы, а также отлаженного рынка сбыта. В статье также отмечается, что для азиатских НИС характерно инвестирование иностранного капитала в обрабатывающую промышленность и сырьевые отрасли, а в латиноамериканских НИС инвестиции поступали в торговлю, сферу услуг и обрабатывающую промышленность. Авторы предлагают направления дальнейшего совершенствования прямых иностранных инвестиций в Украину. Украина может использовать несколько механизмов стимулирования экспортной ПИИ. Первый механизм связан с созданием зон экспортной обработки, где концентрируются экспортные ПИИ. Второй механизм – это предоставление специального статуса («пионерные», «приоритетные», «стратегические» инвестиции) отдельным проектам ТНК при условии выполнения ими экспортной программы.

Ключевые слова: инвестиции, прямые иностранные инвестиции, новые индустриальные страны, привлечение инвестиций.

THE ROLE OF FDI IN THE NEWLY INDUSTRIALIZED COUNTRIES (CHINA, SOUTH KOREA, SINGAPORE, HONGKONG)

Koloberdjanko I.I., PhD in Economics, associate professor, Orlova I.O.

*Zaporizhzhya National University
Ukraine, 696000, Zaporizhzhya, Zhukovsky str., 66*

The article analyzes the impact of foreign direct investment on economic development. Attention is focused on the experience of attracting and using FDI in a number of newly industrialized countries in Asia. It is revealed that the countries of the new industrialization are divided into two groups: the first include South Korea, Singapore, Taiwan, Hong Kong (Hong Kong), the second group includes Malaysia, Thailand, Indonesia, the Philippines. The article analyzes the trends of foreign investment inflow to the newly industrialized countries, shows the scale of annual capital inflows into NIS and the share in world trade of such NICs as China, Singapore, Hong Kong and South Korea. Also, the analysis of the share of new industrial countries in world exports and imports of goods and services was carried out. The features of the development of a number of NECs and the influence of FDI on the economic development of the latter

are explored. It is determined that the economic success of the NEC is explained by the successful combination of a targeted state policy to promote the development of new industries, significant foreign investment, a large number of cheap labor, and a well-established market. The article also notes that Asian NISs are characterized by the investment of foreign capital in the manufacturing and raw materials industries, and in Latin American NIS, investments have entered trade, services and manufacturing. The authors propose directions for further improvement of foreign direct investment in Ukraine. Ukraine can use several mechanisms to stimulate export FDI. The first mechanism involves the creation of export processing zones, where export FDI is concentrated. The second mechanism is the granting of a special status ("pioneer", "priority", "strategic" investments) to individual TNC projects, provided they carry out the export program.

Key words: investments, direct foreign investments, newly industrialized countries, attraction of investments.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

В останні тридцять років нові індустріальні країни Азії були одним із найбільш активних районів операцій транснаціональних корпорацій. Вони одними з перших серед країн, що розвиваються лібералізували свій інвестиційний клімат і почали індустріалізацію на основі залучення прямих іноземних інвестицій. Незважаючи на загальну стратегію експортної індустріалізації, що була притаманна всім цим країнам, вони розрізняються щодо рівня залучення ПІІ, масштабів діяльності транснаціональних корпорацій та характеру експортних операцій іноземних компаній.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Основи прямого іноземного інвестування в нових індустріальних країнах Азії отримала відображення в низці публікацій вітчизняних та зарубіжних вчених. Одним із перших вітчизняних дослідників цієї проблематики був О. Рогач. Він у своїй праці висвітлив тогочасні тенденції щодо впливу ПІІ в країни Азії. Зокрема, він показав зміни структури економіки НІК в 70-90-ті роки та галузеві пріоритети експансії ТНК у регіоні [1]. Японські вчені К. Фукао, Х. Ішідо, К. Іто розглянули роль ПІІ у вертикальній внутрішньогалузевій торгівлі між країнами Східної Азії. На прикладі електротехнічної галузі вони довели, що основна частина експорту цих країн – поставки підрозділів ТНК своїм материнським та дочірнім компаніям [2].

К. Вогіацоглу присвятив своє дослідження вивченню основних мотивів експансії транснаціональних фірм США, ЄС та Японії в країни Південно-Східної Азії. Його емпіричний аналіз охоплював масив даних 1995-2004 років і показав, що мотиви ПІІ членів тріади суттєво розрізняються. Однак на думку цього вченого, головними детермінантами припливу іноземних інвестицій в регіон були фактори, пов'язані з інтеграцією цих країн в глобальну економіку (такі як відкритість економіки та традиційні торгові зв'язки між країною базування ТНК та країною імпортером інвестицій), а також фактори, що зумовлені динамікою ринку зазначених країн (наприклад, розмір ринку країни та її залучення у внутрішньорегіональну торгівлю) [3]. Малайзійські вчені А. Могхаддам та М. Редзуан на прикладі окремих азіатських країн показали вплив ПІІ на економічне зростання.

Зокрема, вони зробили висновок про позитивну кореляцію збільшення питомої ваги ПІІ в валових внутрішніх капіталовкладеннях та зовнішньої торгівлі цих країн. Ці автори вважають, що завдяки ТНК нові індустріальні країни стали активними суб'єктами глобальної економіки. Вони також показали, що діяльність транснаціональних корпорацій сприяла підвищенню технологічного потенціалу азіатських країн і допомогла їм змінити структуру промислового експорту [4].

Т. Бхаван, Ч. Ксу та Ч. Зонг вивчали вплив прямих інвестицій на зростання ВВП азіатських країн. Вони використовували статистичні дані 1995-2008 років і застосували у своєму аналізі кілька економетричних моделей. Ці автори підтвердили висновок про позитивну кореляцію припливу ПІІ і збільшення темпів приросту ВВП, при чому засвідчили, що серед інших факторів іноземні інвестиції мали найбільший і статистично значущий ефект [5].

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Проаналізувати тенденції припливу іноземних інвестицій в нові індустріальні країни, показати масштаби щорічних припливів капіталу в НІК та частку в світовій торгівлі таких НІК, як Китай, Сінгапур, Гонконг та Південна Корея, дослідити особливості розвитку ряду нових індустріальних країн (НІК) та впливу ПІІ на економічний розвиток останніх.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Сучасна глобальна економічна система характеризується якісними змінами, які впливають на економічні, політичні, культурні, правові та інші аспекти суспільного життя і певні позиції країн світу. Перш за все, саме глобалізаційні процеси сприяють трансформації геополітичної ситуації і формування нової гео економічної структури. Саме глобалізація створює нові принципи міжнародного поділу праці та умов суспільного виробництва, декларуючи імперативи ліберальної економічної моделі вільного підприємництва, демократичну трансформацію архаїчної державної структури, яка підвищує рівень інтеграції і активного розширення зовнішньоекономічних зв'язків країн світу.

Такі нові глобальні реалії стимулювали розвиток багатьох національних економік, які змогли реалізувати свої конкурентні переваги на світовому ринку. У результаті таких змін спостерігається ослаблення домінуючих позицій розвинених країн (традиційних центрів світового розвитку) та збільшення ролі країн, економічний розвиток яких характеризується високим динамізмом. Тобто можна стверджувати про актуалізацію тенденції формування поліцентричного світопорядку [6, с. 250-254].

Виходячи з вищенаведеного, особливу наукову актуальність має дослідження нових індустріальних країн (НІК), які здійснили якісний «стрибок» від відсталості до інтенсивного інноваційного розвитку і на сучасному етапі посідають важливе місце в системі міжнародного поділу праці та в процесі розвитку міжнародних економічних відносин, зокрема у сфері міжнародного руху капіталів.

Нові індустріальні країни (НІК) – підгрупа країн перехідної економіки, які характеризуються високими темпами економічного зростання. Окремі країни нової індустріалізації за часткою валового внутрішнього продукту на душу населення досягли рівня найбільш розвинених країн світу. Нині в Азії виділяють дві групи країн нової індустріалізації: до першої належать Південна Корея, Сінгапур, Тайвань, Сянган (Гонконг), до другої – Малайзія, Таїланд, Індонезія, Філіппіни. Також потрібно відзначити Китай як особливий тип НІК, який не відносять до першої хвилі НІК.

Економічний успіх НІК пояснюється вдалим поєднанням цілеспрямованої державної політики сприяння розвитку новітніх виробництв, значних обсягів іноземних інвестицій, великої кількості дешевої робочої сили, налагодженого ринку збуту у високорозвинених країнах [7, с. 192-196].

Приток прямих іноземних інвестицій у Китай, Південну Корею, Сінгапур і Гонконг були одним із ключових факторів економічного зростання. Динаміку за останні роки зображено в табл. 1 (складено автором на основі даних джерела 8).

НІК першими стали успішно нарощувати обсяги промислового виробництва, і не видобувних (вони в більшості випадків бідні на корисні копалини), а обробних галузей, що створюють наукоємну експортоорієнтовану продукцію. У сільському господарстві проводилися успішні реформи, державні програми були спрямовані на підготовку національних кадрів усіх рівнів кваліфікації.

Таблиця 1 – Динаміка притоку ПІІ в Китай, Південну Корею, Сінгапур і Гонконг [8]

Рік	Млн \$ (в поточних цінах)							
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Китай	95000	114734	123985	121080	123911	128500	135610	133700
Гонгконг	55535,2	70540,7	96580,8	70179,8	74294,2	113038	174353	108126
Республіка Корея	9021,9	9497,4	9773	9495,9	12766,6	9273,6	4104,1	10826,6
Сінгапур	23821,29	55075,8	49155,8	56236,5	64684,6	73986,7	70579,5	61596,7
Всього в світі	1190006	1383779	1591146	1592598	1443230	1323863	1774001	1746423

Важливим також є аналіз частки нових індустріальних країн у світовому експорті та імпорті товарів та послуг (табл. 2) [8]. Цей показник наглядно демонструє ступінь залучення країни до міжнародної торгівлі, а, отже, й до міжнародних економічних відносин.

Таблиця 2 – Частка Китаю, Південної Кореї, Сінгапуру і Гонконгу в світовому експорті та імпорті [8]

Рік	Млн \$ (в поточних цінах)					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Китай	2008853	2175092	2355595	2462892	2360310	2198007
Гонгконг	528966,1	566900,2	610979,8	621082,2	606084,6	600928,6
Республіка Корея	677999,8	707042,4	721896,1	725126,5	640611,8	604604,2
Сінгапур	560272,6	570201,8	587365,8	596070,9	528166,1	511222,3
Світ	22360658	22657870	23356887	23778486	21063608	20641143

Згідно з даними таблиці, ми можемо зазначити, що станом на 2016 рік, на 4 країни світу – Китай, Гонгконг, Республіка Корея і Сінгапур фактично припадає частка в 18% від всього світового товарообігу.

Найголовніший чинник економічного піднесення НІК – іноземні інвестиції, які надходили з високорозвинених індустріальних країн, адже відповідно до «теорії залежності» через відсутність достатнього об'єму національного капіталу процес індустріалізації в країнах Периферії не можливий без участі капіталу з Центру [9, с. 97-98]. Для азіатських НІК було характерне інвестування іноземного капіталу, в обробну промисловість і сировинні галузі. Своєю чергою, в латиноамериканських НІК інвестиції надходили в торгівлю, сферу послуг, обробну промисловість. Широка експансія зарубіжного приватного капіталу призвела до того, що в НІК, фактично, немає жодної галузі економіки, де не було б іноземного капіталу.

Основними інвесторами в економіку нових індустріальних країн виступають високорозвинені індустріальні країни, найбільшими серед яких є США, Японія, Велика Британія, Китай, Німеччина, Італія та ін. Отже, на основі вищевказаного можна стверджувати, що феномен НІК полягає в тому, що вони, долаючи аграрно-сировинну спеціалізацію економіки, сформували промисловий комплекс з інноваційним вектором розвитку, та відбудували модель економіки відкритого типу, що дозволило їм стати вагомим учасником міжнародних економічних відносин.

ВИСНОВКИ

НІК Азії одними з перших країн, що розвиваються, почали здійснювати стратегію експортної орієнтації. Хоча первісно всі ці країни починали свій розвиток з політики імпортозаміщення, згодом вони відмовились від цього курсу і почали стимулювати експорт місцевих виробників і заохочувати ТНК з метою збільшення вивозу продукції.

У Сінгапурі, Тайвані та Південній Кореї ми виділяємо три етапи розвитку політики експортної орієнтації, у Малайзії та Таїланді – два етапи. В азіатській моделі заохочення та регулювання ПІІ уряду були притаманні дві основні функції – сприяння міжнародній

конкурентоспроможності та ринковій інтервенції. Державна політика НК Азії щодо заохочення експортноорієнтованих ПП передбачала також створення особливих зон експортної обробки. Вони відіграли велику роль у створенні нових галузей індустрії та збільшенні промислового експорту цих країн. Азіатська модель експортно-промислових зон виявилася однією з найбільш ефективних у світі і включала суттєві податкові зменшення або звільнення від мита для імпорту матеріалів, які будуть пізніше експортуватися у вигляді готових товарів або напівфабрикатів.

Досвід НК Азії в розвитку експортного потенціалу та залученні ПП має велике міжнародне значення, зокрема для України. Основним мотивом припливу іноземних інвестицій в Україну було і залишається виробництво на місцевий ринок. Використання дешевих факторів виробництва і розвиток на цій основі експортних проектів визначається ТНК як другорядний мотив входження на український ринок.

Державна політика заохочення припливу ПП в Україну повинна базуватися на певних критеріях пріоритетності інвестиційних проектів з участю ТНК. Одним із важливих стратегічних пріоритетів залучення ПП в Україну, що набуває особливої ваги в контексті нашого дослідження, повинен бути експортно зорієнтований характер інвестиційних проектів ТНК. Україна може використати кілька механізмів стимулювання експортно зорієнтованих ПП. Перший механізм пов'язаний із створенням зон експортної обробки, де концентруються експортні ПП. Другий механізм – це надання спеціального статусу («піонерні», «пріоритетні», «стратегічні» інвестиції) окремим проектам ТНК за умов виконання ними експортної програми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рогач О. ТНК і економічне зростання країн, що розвиваються. Київ : Книга, 1994. С. 230–234.
2. Fukao K., Ishido H., Ito K. Vertical Intra-Industry Trade and Foreign Direct Investment in East Asia. *Discussion Paper Series A. The Institute of Economic Research Hitotsubashi University*. January, 2003. № 434. P. 23–27.
3. Vogiatzoglou K. The Triad in Southeast Asia: What Determines U.S., EU and Japanese FDI within AFTA. *ASEAN Economic Bulletin*, 2008. Vol. 25. № 2. P. 140–145.
4. Moghaddam A., Redzuan M. Globalization and Economic Growth: A Case Study in A Few Developing Countries (1980–2010). *Research in World Economy*. March, 2012. Vol. 3. P. 54–62.
5. Yao S., Wei K. Economic growth in the presence of FDI: The perspective of newly industrializing economies. *Journal of Comparative Economics*, 2007. № 35. P. 211–214.
6. Рогач О.І., Транснаціональні корпорації та експорт нових індустріальних країн Азії, Київ : «Центр учбової літератури», 2016. С. 250–254.
7. Косьміна В.В. Роль транснаціональних корпорацій в економічному розвитку нових індустріальних країн Азії. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*, 2012. Вип. 111(2). С. 192–196. URL : <http://nbuv.gov.ua>.
8. UNCTADSTAT: Data center. URL : http://unctadstat.unctad.org/wds/ReportFolders/reportFolders.aspx?sCS_ChosenLang=en.
9. Парфіненко А.Ю., Подлепіна П.О., Кондакова Г.О. Нові індустріальні країни "першої хвилі" в системі світогосподарських зв'язків. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія : Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм*, 2014. № 1144, вип. 3(1). С. 97–98. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhMv_2014_1144.

REFERENCES

1. Rogach, O. (1994), "TNCs and Economic Growth in Developing Countries", pp. 230–234.
2. Fukao, K. and Ishido, H. and Ito, K. (2003), "Vertical Intra-Industry Trade and Foreign Direct Investment in East Asia", Discussion Paper Series, The Institute of Economic Research Hitotsubashi University, no. 434, pp. 23–27.
3. Vogiatzoglou, K. (2008), "The Triad in Southeast Asia: What Determines U.S., EU, and Japanese FDIs within AFTA", ASEAN Economic Bulletin, Vol. 25, pp. 140–145.
4. Moghaddam, A. and Redzuan, M. (2012), "Globalization and Economic Growth: A Case Study in a Few Developing Countries", *Research in World Economy*, Vol. 3, pp. 54–62.

5. Yao, S. and Wei, K. (2007), "Economic growth in the presence of FDI: the perspective of newly industrializing economies", *Journal of Comparative Economics*, Vol. 35, pp. 211–214.
6. Rogach, O.I. and Kosmina, V.N. (2016), "Transnational corporations and export of new industrialized countries of Asia", *Publishing house' Center for Educational Literature*, pp. 250–254.
7. Kosmina, V.V. (2012), "The role of transnational corporations in the economic development of the new industrialized countries of Asia", *Actual problems of international relations*, no. 111 (2), pp. 192–196, available at: <http://nbuv.gov.ua> (access December 4, 2017).
8. UNCTADSTAT: Data center, available at: http://unctadstat.unctad.org/wds/ReportFolders/reportFolders.aspx?sCS_ChosenLang=en (access December 4, 2017).
9. Parfinenko, A.Y. and Podlepina, P.O. (2014), "New industrial countries of the 'first wave' in the system of world economic relations", Kharkiv National University, [International Relations. Economy. Country Studies. Tourism.], no. 3, pp. 97–98, available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VkhMv_2014_1144 (access December 4, 2017).

УДК 338.436:63(061.1ЄС)

СПІЛЬНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ПОЛІТИКА ЄС ЯК ПРИКЛАД ІНТЕГРАЦІЇ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ

Колобердянко І.І., к.е.н., доцент, Хлепілько В.М.

*Запорізький національний університет
Україна, 696000, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 66*

koloberdjanko@ukr.net, xlepitkovlad@outlook.com

У статті розглянуто різні рівні аграрної інтеграції. Зроблено наголос на основних факторах і механізмах впливу Спільної сільськогосподарської політики ЄС на європейську економіку. Розглянуто особливості еволюції Спільної аграрної політики ЄС, визначено характерні риси сучасної моделі аграрних відносин у Євросоюзі. Проведено ретроспективний аналіз реформ Спільної сільськогосподарської політики ЄС та продемонстровано актуальність деяких реформ для запровадження вітчизняної аграрної політики. Визначені основні параметри Єдиної аграрної політики ЄС. Обґрунтовано причини та напрями трансформації, досліджено сучасні цілі, принципи та інструменти регулювання Спільної аграрної політики ЄС в контексті зміни основних пріоритетів. Виділено основні етапи еволюції САП. Продемонстровано актуальність проведення сільськогосподарських реформ та наведено приклади. Проаналізовано та зроблено наголос на основних механізмах субсидювання та компенсаційних виплат у рамках Спільної сільськогосподарської політики ЄС. Зазначено зміни в механізмі виплат фермерам нових і старих членів Євросоюзу. Представлені причини зростання міжкраїнових суперечностей Спільної аграрної політики ЄС. Вивчено відмінності пріоритетів Спільної аграрної політики ЄС в різних країнах Європи. Досліджено вплив Спільної сільськогосподарської політики ЄС на розвиток сільських територій країн Європи та можливість використання досвіду ЄС для України.

Ключові слова: агропромислова інтеграція, Спільна сільськогосподарська політика, Європейський Союз, агропромисловий комплекс, інтеграція, євроінтеграція, реформи, аграрний сектор, розвиток сільських територій.

ОБЩАЯ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ ПОЛИТИКА ЕС КАК ПРИМЕР ИНТЕГРАЦИИ В АГРАРНОМ СЕКТОРЕ

Колобердянко И.И., к.э.н., доцент, Хлепилько В.М.

*Запорожский национальный университет
Украина, 696000, г. Запорожье, ул. Жуковского, 66*

В статье рассмотрены различные уровни аграрной интеграции. Сделан акцент на основных факторах и механизмах влияния Совместной сельскохозяйственной политики ЕС на европейскую экономику. Рассмотрены особенности эволюции Общей сельскохозяйственной политики ЕС, определены характерные черты современной модели аграрных отношений в Евросоюзе. Проведен ретроспективный анализ реформ Совместной сельскохозяйственной политики ЕС и продемонстрирована актуальность некоторых реформ для внедрения в отечественной аграрной политике. Определены основные параметры Единой аграрной политики ЕС. В